

и за оныя тѣлѣсны добрины, безъ кои-то неможемъ: — О благораствореніи въздыховъ, о изобылнїи плодовъ земныхъ и временныхъ мирныхъ; и понеже животъ-тъ на хора-та не е все еднакъвъ, нѣмжть все еднаквы нужды, случвать имъ ся сякаквы случаи, и прѣкарвать различны работы, то Св. Черкова ны учи, да ся молимъ о плавающыхъ, пажгешествляющыхъ, нѣдлгождущихъ, сир. за оныя, кои-то съ вржлѣти на нѣкою болесть, о страждущихъ, кои-то съ изгонени и въ тьмницѣ запрени, о плененныхъ и о спасенїи ихъ. До тута ныя ся молимъ по длѣность на Христианска-тѣ си любовь, прѣимѣщественно за наши-ты по вѣрѣ братія; иъ слѣдъ това Св. Черкова ны учи да молимъ Милосърднаго Господа и за самы себѣ; за да избави и нась Той отъ всякихъ скрѣбъ, гнѣвъ и нуждъ. И понеже само Господь и Истинный застжникъ на нась слабы-ты и погыбающы-ты, Спаси-тель на бѣдствующы-ты, пазитель отъ оныя, кои-то ны нападать и притеснявать, то и Священнослужитель-тъ още по-нататъкъ ся про-выква: *Застжпи, спаси, помилуй и схрани насъ Боже,* не заради наши-ты дѣла, иъ по Самъ-тѣ Си благодать. (А кога-то за-ключва моленія-та си, основанъ на самы-ты думы Господевы *мно-го бо можетъ молитва праведнаго споспѣшествуетъ**) Свя-щеннослужитель-тъ призываوا посрѣдничество-то между Бога и нась, и на Прѣсвят-тѣ Божії Майкѣ, както и на сичкы-ты Святіи, и кани заедно съ това и хора-та, кои-то съ прѣдъ него да посвя-тять сами-себѣ си единъ на другъ, сичкая си животъ на Христо-Спасителя, съ пълнѣ надѣждъ, че Той ще ни послуша молитвы-ты, заради Свої-тѣ Прѣчистѣ Майкѣ и Святы-ты си угодницы. *Ектенії-тѣ* довѣршва Священникъ-тъ съ провыкваніе-то: *тако подобаетъ Тебѣ всакамъ слава, честь и поклоненіе,* и съ това ни укрѣпява надѣжд-тѣ на Бога, а още и кара да прославямы отъ все сърдце Господа, като едничкъ податель на сичкы добри-ны. Все сѫщѣ-то е пакъ значеніе-то и на другы-ты провыкванія при другы-ты *ектенії.*

Можемъ ли сега слѣдъ това да не благоговѣемъ прѣдъ Свя-тѣ-тѣ Черковѣ, що ся грижи съ таква майчинскѧ грижѣ за наши-ты общы и чистны нужды? — Право-то е че ныне тряба да слу-шимъ колко-то можемъ съ вниманіе сяко едно моленіе, кое-то въз-

*) Іак. 5, 16.